

Dosarul nr. 3-53/21
2-21064977-02-3r-04052021

HOTĂRÂRE

În numele Legii

12 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței

Minciuna Anatolie

Judecătorii

Clima Vladislav și Palanciuc Ecaterina

Grefier

Sechiraș Doina

Examinând în ședință publică, acțiunea înaintată de Bobrov Vladislav către
Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea actului administrativ, instanța,

CONSTATĂ:

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 29 aprilie 2021 reclamanta Bobrov Vladislav s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiune către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-38/2021 din 01 aprilie 2021 cu privire la examinarea contestației și hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/20 din 23 decembrie 2020, adoptată în privința procurorului Bobrov Vladislav, cu încetarea procedurii disciplinare față de Bobrov Vladislav.
2. În motivarea acțiunii a indicat faptul că, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/2020 din 23.12.2020 a fost constatat că acțiunile procurorului Vladislav Bobrov, care a condus urmărirea penală pe cauza penală *****, constituie abatere disciplinară, și aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare.
3. La 1 aprilie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor în ședință închisă a examinat contestația procurorului în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-48/20 din 23.12.2020.
4. Prin hotărârea nr. 1-38/2021 din 01 aprilie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor a decis respingerea contestației menționate, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/20 din 23.12.2020 emisă în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov.
5. Reclamantul consideră hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 01.04.2021 prin care a fost respinsă contestația procurorului în Procuratura

Anticorupție, Vladislav Bobrov asupra hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/20 din 23.12.2020, ca fiind ilegală și pasibilă anulării, deoarece a fost adoptată cu încălcarea legislației materiale care reglementează aplicarea sancțiunilor disciplinare procurorilor, precum și a normelor ce reglementează procedura examinării și aplicării sancțiunilor disciplinare.

6. A indicat faptul că, cauza disciplinară în privința sa a fost intentată în baza sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, deși potrivit art. 43 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, acesta nu este subiect de sesizare. Subiecți de sesizare conform normei enunțate sunt a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor; c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art.31 alin.(5); d) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate, aceasta fiind o listă exhaustivă.
7. A indicat și faptul că, nici Regulamentul Procuraturii adoptat prin ordinul Procurorului General - interimar nr. 24/28 din 24.09.2016, în atribuțiile Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică, nu indică atribuția de sesizare a autorităților competente cu privire la inițierea procedurii disciplinare pentru încălcările de lege, comise de către procuror.
8. Consideră că, temeiul indicat de procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, precum că motivul sesizării este dispoziția Procurorului General nr. 75/33 din 09.12.2019, cu privire la controlul activității Procuraturii Anticorupție, este unul abstract și interpretat eronat, or, potrivit pct. 5 al acestei dispoziții, rezultatele controlului vor fi raportate direct Procurorului General de către responsabilii Grupului printr-o notă informativă, adică de către domnul Ruslan Popov, adjunct al procurorului General, lucru ce a avut loc în luna mai 2020.
9. Astfel, în opinia reclamantului, domnul Adrian Mircos, putea doar să informeze prin raport responsabilii Grupului de control, iar ultimii să raporteze printr-o notă informativă Procurorului General, care fiind subiect de sesizare conform Legii cu privire la Procuratură, era în drept să sesizeze (informeze) Inspecția Procurorilor și ultima în baza notei să se autosesizeze. Acest fapt reiese din nota privind verificarea activității Procuraturii Anticorupție, unde la capitolul VII „Concluzii, reacții și măsuri întreprinse” este expres indicat „încălcările menționate, admise de un șir de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție, pot constitui abateri disciplinare și urmează a fi verificate în cadrul procedurilor disciplinare”.

10. Face referire reclamantul și la prevederile art. 43 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25.02.2016, care stabilește că subiect de sesizare este și Inspekția procurorilor, în urma controalelor efectuate. În acest context, nici Legea cu privire la procuratură și nici actele cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii, nu prevăd posibilitatea ca Inspekția Procurorilor să facă careva controale, iar prevederea dată urmează a fi interpretată în sensul că, Inspekția procurorilor se poate autosesiza în rezultatul controalelor dispuse de către Procurorul General, situație care se aplică prezentei spețe.
11. Menționează reclamantul despre faptul că, la momentul examinării cauzei disciplinare în privința reclamantului, Colegiul de disciplină și etică nu avea legitimitate și își desfășoară activitatea în continuare, mandatul membrilor fiind expirat de drept, or potrivit art. 83 alin.(6) din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25.02.2016, membrii colegiului sînt aleși pe o perioadă de 4 ani.
12. Totodată, potrivit pct. 14 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, (aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-13/17 din 24.01.2017), mandatul membrilor Colegiului de disciplină și etică aleși din rândul procurorilor expiră la împlinirea a 4 ani de la data alegerii lor de către Adunarea Generală a Procurorilor.
13. Astfel, rezultatele alegerilor membrilor procurori în cadrul Colegiului de selecție și carieră a procurorilor, a Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor și Colegiului de etică și disciplină, au fost validate prin Hotărârea nr. 6 a Adunării Generale din 27.05.2016. Deci termenul de 4 ani indicat în lege și regulament a expirat la 27.05.2020.
14. Referitor la modificările efectuate la 16.07.2020, prin care la art. 83 alin.(6) din legea cu privire la Procuratură, a fost introdusă sintagma „Membrii aleși își exercită mandatul până la alegerea noilor membri”, urmează a fi aplicată noilor membri ai Colegiului de etică și disciplină care urmau a fi aleși la Adunarea Generală a Procurorilor programată pentru 01.07.2020, or în legea nr. 145 din 16.07.2020 nu este stipulat că modificările efectuate au efect retroactiv.
15. În opinia reclamantului, până la intrarea în vigoare a legii nr. 145 din 16.07.2020, membrii aleși deja aveau mandatul expirat, și nu mai aveau dreptul de a participa la ședințele Colegiului, iar legea nu se referă la membrii aleși cu mandat expirat, ci la cei care urmau a fi aleși, or, pentru ca prevederea dată să fie aplicată acestora, urma să sune în felul următor: membrii aleși, inclusiv cu mandatul expirat, își exercită mandatul până la alegerea noilor membri.

16. Totodată, potrivit art. 83 alin.(7) legea cu privire la Procuratură, calitatea de membru al colegiului încetează în condițiile art. 76, în caz de încetare a mandatului de membru al colegiului înainte de expirarea termenului de 4 ani, un membru supleant va continua exercitarea mandatului.
17. Astfel, începând cu 25.03.2020 până la 23.12.2020 (perioadă în care a fost examinată procedura disciplinară în privința reclamantului), Colegiul de disciplină și etică nu a întreprins careva acțiuni în vederea continuării exercitării mandatului de către membri supleanți Lozan Alexandru și Cazacov Elena, după eliberarea din funcția de procuror a foștilor membri Chitoroagă Nicolae și Șaptefați Ștefan.
18. Ca urmare, Colegiul de disciplină și etică, examinează cauzele disciplinare în componență de 5 membri, deși potrivit art. 83 alin.(1) legea cu privire la Procuratură, fiecare colegiu din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor este constituit din 7 membri, fapt care a dus la amânarea mai multor ședințe din lipsa de cvorum.
19. De asemenea, potrivit pct. 14 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, mandatul membrilor Colegiului din rândul reprezentanților societății civile expiră la împlinirea a 4 ani de la data hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor privind selectarea în calitate de membru al Colegiului.
20. În acest context, prin hotărârea nr. 12-236/16 din 29.09.2016, din rîndul societății civile, au fost desemnați în calitate de membri în Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, dl Pavel Țurcanu și Oleg Televca. Deci și în acest caz termenul de 4 ani indicat în lege și regulament a expirat la 29.09.2020.
21. În ce privește suspendarea concursului public anunțat prin Hotărârea nr. 1-35/2020 din 07.05.2020 pentru selectarea membrilor în colegiile din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor din rîndul reprezentanților societății civile, pe motivul „situației epidemiologice privind infecția COVID-19” consideră că acesta este neîntemeiat, or, după data de 25.06.2020 pînă la acest moment au avut loc 10 ședințe ale Consiliului Superior al Procurorilor, și anume la 03.07.2020, 09.07.2020, 14.08.2020, 04.09.2020, 10.09.2020, 01.10.2020, 15.10.2020, 29.10.2020, ședințe în care puteau fi selectați membrii în colegiul de disciplină și etică din rîndul reprezentanților societății civile.
22. Mai mult ca atît, în cadrul acestor ședințe au fost demarate concursuri între candidații la funcția de procuror pentru suplinirea unor funcții vacante, precum și

desemnați învingătorii acestor concursuri, or procedurile de concurs pentru membrii în colegiul de disciplină și etică din rândul reprezentanților societății civile și concursurile între candidații la funcția de procuror, practic sunt asemănătoare.

23. Referitor la temeinicia hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/2020, indică faptul că, conținutul hotărârii reprezintă o copie a conținutului sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, nefiind respins nici unul din contraargumentele reclamantului înaintate în referință.
24. Consideră neîntemeiată, abstractă și generală concluzia Colegiului, precum că volumul de lucru efectuat de procurorul Vladislav Bobrov în perioada de referință, nu a fost mai mare decât volumului efectuat de alți procurori în Procuratura Anticorupție. Indică în acest sens faptul că, volumul de lucru al procurorului în procuratura anticorupție Vladislav Bobrov nu a fost în nici un fel verificat analizat sau comparat de către Colegiul disciplinar și de etică, inspecția procurorilor, ori autorul sesizării.
25. Reclamantul indică că, Colegiul a folosit o sintagmă standart, fără a intra în esența situației de fapt, folosită pentru toți cei care reclamă volumul mare de lucru.
26. Referitor la pretensele abateri disciplinare trasate în sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, au fost formulate obiecții în explicația prezentată inspecției procurorilor și referința prezentată Colegiului disciplinar și de etică, care nu au fost luate în considerație și nici combătute.
27. A indicat reclamantul faptul că, urmărirea penală pe respectiva cauză penală nu a pornit-o acesta, ci organul de urmărire penală al CNA și faptul că în opinia d-lui Adrian Mircos nu erau administrate acte și informații care ar fi confirmat într-o măsură suficientă că există temeieri și bănuială rezonabilă de comitere a unei infracțiuni este opinia acestuia. A indicat că, stabilirea celor enunțate, este o prerogativă a organului de urmărire penală.
28. Reclamantul face referire și la faptul că, potrivit Hotărârii Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale nr.7 din 04.07.2005 pct.5.3. „Nu sunt pasibile de atacare, de regulă, nici hotărârile privind pornirea urmăririi penale; ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, învinuit; ordonanța prin care s-a dispus efectuarea expertizei etc. Aceste acte procedurale sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi

penale și, prin sine însăși, pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuit, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate. Hotărârile organului de urmărire penală privind declanșarea procesului penal, de regulă, nu poate fi atacată în instanță de judecată pe acest temei juridic, datorită faptului că această hotărâre nu este definitivă și constituie doar începutul urmăririi penale, care, în continuare, duce la punerea sub învinuire a unor persoane și care se finalizează cu terminarea urmăririi penale și cu întocmirea rechizitoriului, fie cu încetarea urmăririi penale în temeiul prevăzut de Codul de procedură penală. După terminarea urmăririi penale cu întocmirea rechizitoriului, materialele cauzei se înaintează în judecată”.

29. Cu referire la constatarea d-lui Mircos Adrian precum că, deși perchezițiilor au fost supuse și domiciliile numiților V. *****, G. *****, V. ***** și Ig. *****, ultimii nu au careva calitate procesuală în cauza dată, reclamantul notează că, o consideră tendențioasă și contrară legii, ori legea procesuală nu este prevăzut că perchezițiile se pot efectua doar la persoane care au statut procesual pe cauza penală. Condițiile efectuării percheziției sunt expres prevăzute la art. 125 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât efectuarea perchezițiilor au fost autorizate de către judecătorul de instrucție, care a verificat legalitatea acestor acțiuni. Acele încheieri nu au fost anulate de către instanța de judecată împuternicită cu asemenea atribuții.
30. Legat de constatarea privind pretinsa nerespectare a condițiilor prevăzute de art. 132¹ CPP la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, precum și cerințelor privind informarea persoanelor despre măsurile speciale, reclamantul o consideră subiectivă, dar și tendențioasă, indicând în acest sens prevederile art. 132⁵ alin.(7) CPP care stipulează: dacă prin ordonanță/încheiere se constată legalitatea efectuării măsurii speciale de investigații, procurorul sau judecătorul de instrucție, în cazul când acesta a autorizat măsura, informează persoanele care au fost supuse măsurii speciale de investigații. în cazul dat măsurile speciale de investigații au fost autorizate de către judecătorul de instrucție, prin urmare obligația de a informa persoanele despre măsurile speciale îi revenea judecătorului de instrucție. Asupra respectării condițiilor prevăzute de art. 132¹

CPP la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații s-a expus judecătorul de instrucție prin încheiere de autorizare a acestora.

31. Informarea persoanelor interesate despre emiterea ordonanței de clasare a fost dispusă organului de urmărire penală al CNA care și efectua urmărirea penală pe respectiva cauză penală.
32. Cu privire la pretinsa punerea neîntemeiată sub învinuire a cet. ***** și cet. *****, indică reclamantul că, la momentul aducerii la cunoștință lui ***** a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, deja expira termenul de ținere a acestuia în calitate de bănuit, iar în aceiași zi urma să fie reținut sau a fost reținut de către PCCOCS pe o altă cauză penală despre care aflase tot atunci, fiind o cauză penală legată de activitatea de serviciu a acestuia. Timp nu mai era pentru obținerea informației oficiale de la PCCOCS în legătură cu ce este învinuit cet. *****, dacă este legătură dintre faptele pe care era bănuit pe cauza penală instrumentată de CNA și cea de la PCCOCS, dacă sunt aceleași fapte, astfel, reclamantul a luat decizia să-i înaintez o învinuire preventivă, pentru a nu decădea din termenul legal, să nu prejudicieze ancheta efectuată la PCCOCS.
33. Reclamantul indică faptul că, expira termenul de bănuit, nu era clar, fără echivoc dacă a săvârșit aceasta acțiuni ilegale sau nu, aceasta nu a dorit să dea declarații și a luat decizia de a înainta învinuirea preventivă, pentru a nu decădea din acest termen.
34. Menționează reclamantul că, prin înaintarea învinuirii nu a fost adusă vreo atingere a drepturilor și libertăților persoanelor vizate și nimeni din persoanele puse sub învinuire nu a deplâns acțiunile procurorului.
35. În opinia reclamantului, sesizarea depusă este tendențioasă.
36. A indicat reclamantul că, nici sesizarea, nici raportul, nici decizia Inspecției procurorilor și nici hotărârea contestată, nu indică clar încălcarea imputată referitor la neorganizarea activității grupurilor de urmărire penală, care au fost dispuse de procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție și nu de procurorul de caz, care au fost emise în conformitate cu prevederile art. 270 alin.(8) din Codul de procedură penală, potrivit căruia în cauzele complicate și de mari proporții, procurorul ierarhic superior celui de a cărui competență este urmărirea penală poate dispune, prin ordonanță motivată, exercitarea urmării penale de către un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, indicând procurorul care conduce grupul.
37. Reclamantul notează și faptul că, nu este neclar ce încălcare a comis legat de întocmirea ordonanței de punere sub învinuire pe cazul dat, or Colegiul de

disciplină și etică s-a limitat la reproducerea în scris a prevederilor art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, neindicând care anume sunt încălcările sau omisiunile admise, în contextul în care Colegiul de disciplină și etică îi impută reclamantului, întocmirea ordonanței de punere sub învinuire care nu ar fi clară. Indică că, anume complexitatea cauzelor penale a determinat desemnarea grupurilor de urmărire penală, unul din criteriile în baza cărora urmează a fi stabilit termenul rezonabil.

38. Mai indică reclamantul despre faptul că, nu a fost indicat care anume lege fost încălcată de către acesta, sau ce obligații de serviciu au fost îndeplinite necorespunzător, precum și în baza căror aprecieri a fost stabilită gravitatea acestei încălcări.
39. Notează că însăși în hotărârea Colegiului de disciplină și etică, se indică comiterea abaterii disciplinare prevăzută la art. 38 lit.(a) din legea cu privire la Procuratură, însă din constatările Colegiului, se conturează mai multe abateri, nefiind individualizate care anume, ori încălcarea gravă a legii este o altă abatere disciplinară prevăzută la art. 38 lit.(e) din aceeași lege. Astfel, în hotărâre se face o confuzie între aceste două forme de abatere disciplinară, motiv pentru care nu este clar, care anume abatere a fost comisă.
40. Totodată, din constatările descrise în hotărâre, nu este clar cum anume prin abaterea disciplinară a fost afectat actul de justiție și imaginea Procuraturii, nu este clar cum a fost probată comiterea abaterii disciplinare prin ordonanțele de pornire a urmăririi penale, clasare a cauzei penale și de formare a grupurilor de urmărire penală - ultima fiind emisă de către procurorul ierarhic superior.
41. Potrivit art. 6 alin.(3) lit. a), b) și d) din legea cu privire la Procuratură, Procurorul este obligat: să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii; să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror.
42. Astfel, atât, prevederile enunțate cât și hotărârea contestată, se referă la obligațiile procurorului în mod general, fără a concretiza expres sintagma din articolul legii sau actul normativ, care ar fi fost încălcat de reclamant.
43. Notează reclamantul și despre faptul că, în hotărârea Colegiului de disciplină și etică, latura subiectivă nu este probată, nefiind demonstrată reaua-credință, or reaua-credință presupune distorsionarea conștiință a dreptului, fiind o eroare

evidență și conștientă. Chiar și în situația existenței unor asemenea fapte, nu orice eroare, fie ea gravă, poate face obiectul unei sancțiuni disciplinare.

44. Potrivit Listei de verificare a statului de drept - adoptată de comisia de la Veneția la 106-a sesiune plenară desfășurată în perioada 11-12 martie 2016, La) iii. Motivele măsurilor disciplinare sunt clar definite și sancțiunile sunt limitate la abateri săvârșire cu intenție și gravă neglijență. Abaterile care conduc la sancțiuni disciplinare și consecințele lor legale ar trebui să fie stabilite clar în lege.
45. Mai mult ca atât, nu este echitabil ca orice încălcare, deci și cea care nu are un rezultat negativ procesual, să genereze răspunderea disciplinară a procurorului.
46. Indică reclamantul faptul că, pentru aceleași încălcări similare, au fost aplicate sancțiuni disciplinare diferite, într-o situație fiind aplicată sancțiunea - avertisment, iar în privința reclamantului, aplicată sancțiunea disciplinară - muștrare.
47. Reclamantul Vladislav Bobrov menționează și cu privire la lipsa independenței și imparțialității Consiliului Superior al Procurorilor la examinarea contestației depuse.
48. Relatează despre faptul că Procurorul General a fost recuzat de către autorul contestației, pe motiv că acesta avea o părere preconcepută despre vinovăția procurorului Vladislav Bobrov, înainte de examinarea cauzei disciplinare și examinarea contestației și s-a expus asupra pretensei vinovății a procurorului în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov și i-a cerut acestuia să-și dea demisia din organele procuraturii.
49. În afară de probele prezentate în susținerea cererii de recuzare și a faptului că însăși Procurorul General în ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 11.03.2021 a recunoscut acest fapt, a recunoscut că la acel moment își menține aceeași poziție prin care consideră că procurorul Vladislav Bobrov este vinovat de săvârșirea abaterii disciplinare și că și-a format această opinie din rapoartele subalternilor.
50. Atrage atenția asupra faptului că, deși Procurorul General a avut o părere preconcepută și o prejudecată personală în acest caz, și nu a putut trece testul imparțialității, Consiliul Superior al Procurorilor a respins cererea de recuzare a Procurorului General, ceea ce trezește un dubiu rezonabil că acest tribunal poate fi considerat independent.
51. Aceiași situație se atestă și în cazul recuzării de către autorul contestației și altui membru al Consiliului Superior al Procurorilor, Emanuil Ploșniță, care la fel a recunoscut că este de părerea că a fost persecutat de către Procuratura

Anticorupție (procuratură în acere la acel moment și în prezent activez) cu dosare penale, însă necătând la aceasta Consiliul Superior al Procurorilor a respins cererea de recuzare.

52. În opinia reclamantului, este indubitabil că un observator independent ar considera că Procurorul General și membrul Consiliului Superior al Procurorilor, Emanuil Ploșniță au avut de la bun început o atitudine preconcepută și anumite convingeri personale cu privire la persoana reclamantului și la preținsele acțiuni comise de către acesta.
53. La 26.04.2021 în adresa Consiliului Superior al Procurorilor a fost expediată cererea prealabilă cu solicitarea anulării Hotărârii din 01.04.2021 și clasarea cazului disciplinar.
54. Pînă la momentul depunerii prezentei cereri de chemare în judecată nu a fost primit răspuns la cererea prealabilă, astfel, a fost depusă prezenta acțiune în instanță.
55. Reclamantul solicită anularea hotărârii din 01.04.2021 a Consiliului Superior al Procurorilor privind admiterea contestațiilor și casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-48/20 din 23.12.2020, emisă în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Vladislav Bobrov, cu pronunțarea unei noi hotărâri, privind încetarea procedurii disciplinare, din motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.
56. Reclamantul Bobrov Vladislav, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, a susținut acțiunea înaintată potrivit motivelor expuse și a solicitat admiterea acesteia.
57. Reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Procurorilor, în ședința de judecată s-a prezentat, solicitând privind respingerea acțiunii, ca nefondată.

Aprecierea instanței :

58. Analizând argumentele participanților la proces, materialele cauzei, prin prisma normelor de drept relevante speței, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea înaintată, din următoarele considerente.
59. Conform art. 224 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri : în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prelabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

60. După cum rezultă din actele cauzei, cât și explicațiile participanților la proces, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/2020 din 23.12.2020 a fost constatat că acțiunile procurorului Vladislav Bobrov, care a condus urmărirea penală pe cauza penală *****, constituie abateri disciplinare, și aplicată sancțiunea disciplinară – mustrare (f.d.18-24).
61. La 1 aprilie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor în ședință închisă a examinat contestația procurorului în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-48/20 din 23.12.2020.
62. Prin hotărârea nr. 1-38/2021 din 01 aprilie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor a decis respingerea contestației menționate, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/20 din 23.12.2020 emisă în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov (f.d.56-64).
63. Nefiind de acord cu actele administrative enunțate, reclamantul Vladislav Bobrov a depus în instanță prezenta acțiune, solicitând anularea hotărârii din 01.04.2021 a Consiliului Superior al Procurorilor privind admiterea contestațiilor și casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-48/20 din 23.12.2020, emisă în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Vladislav Bobrov, cu pronunțarea unei noi hotărâri, privind încetarea procedurii disciplinare, din motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.
64. Potrivit prevederilor art.191 alin.(3) al noului Cod administrativ, adoptat prin Legea nr.116 din 19.07.2018, în vigoare din data de 01.04.2019, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.
65. În conformitate cu prevederile pct. 7.12 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului sunt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.
66. Potrivit art. 5 Cod Administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

67. Art. 12 din Codul Administrativ, statuează că, un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.
68. În corespundere cu prevederile art. 20 Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.
69. În corespundere cu art. 219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.
70. Conform art. 70 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe: elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează.
71. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016, a fost aprobat Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a Colegiului de disciplină și etică, textul căruia constituie parte integrantă a prezentei hotărâri.
72. În corespundere cu pct. 77⁶ din Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a Colegiului de disciplină și etică, examinând contestația asupra deciziei de încetare a procedurii disciplinare emisă de Inspekția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică adoptă una dintre următoarele soluții: 1) respinge contestația și menține hotărârea contestată; 2) admite contestația și: a) examinează cazul pe fond, cu emiterea unei noi hotărâri; b) dispune remiterea procedurii disciplinare Inspekției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare.

73. A se menționa la caz și prevederile art. 86 alin. (3) din Legea nr.3 cu privire la Procuratură, potrivit căruia, în urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide menținerea hotărârii contestate; casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.
74. Pct.81 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12 - 228/16 din 14 septembrie 2016, modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-13/17 din 24 ianuarie 2017, după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele decizii motivate: a) menține fără modificare hotărârea Colegiului; b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.
75. După cum s-a constatat, atât din materialele cauzei, cât și în cadrul examinării cauzei, temeiul legal pentru atragerea la răspundere disciplinară a reclamantului a constituit comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii.
76. Astfel, cu referire la temeinicia pornirii urmăririi penale, Colegiul de disciplină și etică a remarcat că, din conținutul copiilor actelor anexate la raportul de autosesizare întocmit de către ofițerul de investigație Ghenadie Brînza, nu reiese nici o informație cu privire la pretensele acțiuni de dare și luare de mită, corespunzător, nu este clar pe ce date s-a axat în cadrul întocmirii raportului vizat. S-a mai indicat cu privire la nerespectarea condițiilor prevăzute de art. 132¹ din Codul de procedură penală la dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, precum și cerințelor privind informarea persoanelor despre măsurile speciale. A fost indicat și despre faptul că, de către procurorul Vladislav Bobrov au fost neglijate prevederile art.20 și art.259 din Codul de procedură penală, nefiind asigurată respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală
77. Potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).
78. Conform art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte

actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prelabile, dacă acestea sânt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

79. În corespundere cu art. 225 alin. (2) lit. c) din Codul Administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică a respectat limitele legale ale dreptului discreționar.
80. Potrivit art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
81. În corespundere cu prevederile art. 3 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.
82. În partea ce ține de încălcarea imputată reclamantului, cu privire la netemeinicia pornirii urmăririi penale și punerea neîntemeiată sub învinuire, instanța de judecată notează că, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor imparțialității și independenței procesuale, urmând a stabili, în fiecare caz în parte, dacă este necesară pornirea urmăririi penale, punerea sub învinuire, reieșind din circumstanțele speței, actele de care dispune și alt probatoriu relevant.
83. A se menționa că, activitatea procurorilor, inclusiv actele emise de aceștia, sunt supuse controlului în modul prevăzut de Codul de Procedură Penală, fiind stabilit organul competent de a verifica corectitudinea și legalitatea acțiunilor întreprinse.
84. Astfel, potrivit art. 299¹ alin. (2) Cod de Procedură Penală, plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorul teritorial sau de cel al procuraturii specializate, precum și de adjuncții lor, se examinează de Procurorul General sau adjuncții lui ori de procurorii șefi de direcții, secții și servicii ale Procuraturii Generale. Plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorii șefi de direcții, secții și servicii ale Procuraturii Generale se examinează de Procurorul General sau adjuncții lui.

85. Conform art. 300 alin. (3) Cod de Procedură Penală, judecătorul de instrucție examinează plîngerile împotriva acțiunilor ilegale ale procurorului care nemijlocit exercită acțiuni de urmărire penală dacă persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.
86. Ca urmare, instanța notează că, legalitatea și temeinicia acțiunilor/inacțiunilor reclamantului, în exercițiul funcției de procuror, poate fi verificată pe calea prevăzută de Codul de Procedură Penală, de către organele împuternicite de legislator în acest sens, procurorul ierarhic superior, judecătorul de instrucție.
87. La caz, instanței nu a fost prezentată nici ordonanța privind examinarea unei plîngeri cu referire la acțiunile reclamantului sau încheierea judecătorului de instrucție, prin care s-ar constata că acțiunile reclamantului sunt contrare legii sau că acesta, ar fi admis careva omisiuni în activitatea sa, ce s-ar fi soldat cu urmări grave și au avut un impact negativ.
88. Respectiv, atât Colegiul de disciplină și etică, cât și Consiliul Superior al Procurorilor, nu se pot subroga în drepturile acordate de legislator, unor alte instituții și stabili faptul că, urmărirea penală a fost pornită neîntemeiat, or, faptul dat intră în atribuțiile legale ale altor autorități.
89. Instanța reține că, doar în baza actelor emise de procurorul ierarhic superior, după caz, judecătorul de instrucție, prin care s-ar stabili ilegalitatea actelor emise de reclamant, acesta ar fi putut fi sancționat. În speță însă, asemenea acte, instanței nu au fost prezentate.
90. Mai mult, doar instanța de judecată, prin eventuală sentință de condamnare/achitare poate decide asupra existenței/lipsei componentei de infracțiune în acțiunile unei persoane, la etapa pornirii urmăririi penale fiind suficientă stabilirea preliminară a temeiurilor rezonabile de pornire a urmăririi penale.
91. Cu referire la acțiunile de urmărire penală efectuate de către reclamant, dispunerea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, notează că, după cum s-a constatat, demersurile respective ale reclamantului au fost supuse controlului legalității și necesității de către judecătorul de instrucție, care a dispus autorizarea acestora.
92. În consecință, constatările Consiliului Superior al Procurorilor privind lipsa de necesitate a acțiunilor enunțate, sunt în afara ariei de competență acordată de lege Consiliului, cât și Colegiului de disciplină și etică, or, potrivit normelor Codului

de Procedură Civilă, autorizarea măsurilor este făcută de către judecătorul de instrucție.

93. În partea ce ține de invocata nerespectare a termenului rezonabil la urmărirea penală, se menționează următoarele.
94. În conformitate cu prevederile art. 300 alin. 3¹ Cod de Procedură Penală, în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizează judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plângere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză.
95. Colegiul notează că, prin adoptarea Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, s-a creat un mecanism la nivel național care are ca scop asigurarea respectării termenului rezonabil în procesele judiciare.
96. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, menționează faptul că, la dosar nu a fost anexată nici o probă care ar confirma faptul că, judecătorul de instrucție ar fi examinat o plângere privind tergiversarea nejustificată a urmăririi penale, în cauza la care se face referire și a admis o asemenea plângere.
97. Astfel, în lipsa unei asemenea constatări din partea organului investit în acest sens prin lege, Consiliul nu era îndreptățit de a efectua constatări ce țin de durata procedurilor, or, asemenea constatări nu intră în competența Colegiului de disciplină.
98. Potrivit prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ al RM, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică : a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

99. Având în vedere cele enunțate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, conchide că, Consiliul Superior al Procurorilor, exercitându-și dreptul discreționar, nu a respectat normele legale de adoptare a actului administrativ, or, nu a respectat limitele legale ale dreptului discreționar, expunându-se asupra unor fapte și circumstanțe, verificarea legalității cărora, intră în competența altor organe, instituții.
100. Din considerentele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Bobrov Vladislav este întemeiată și urmează a fi admisă, cu anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-38/2021 din 01 aprilie 2021 și hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/20 din 23 decembrie 2020, precum și încetarea procedurii disciplinare față de Bobrov Vladislav.
101. În conformitate cu prevederile art. 224 - 226, din Codul Administrativ al RM, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite acțiunea înaintată de Bobrov Vladislav către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea actului administrativ.

Se anulează hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-38/2021 din 01 aprilie 2021 cu privire la examinarea contestației și hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-48/20 din 23 decembrie 2020, adoptată în privința procurorului Bobrov Vladislav, cu încetarea procedurii disciplinare față de Bobrov Vladislav.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 de zile.

Președintele ședinței
Minciuna Anatolie

Judecător
Clima Vladislav

Judecător
Palanciuc
Ecaterina